

Warszawa, 6 listopada 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

E05b 15/04 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18663.

Kl. 68 a, 91.

Ford Motor Company Limited
(Londyn, Wielka Brytania).

Zatrząsek do drzwiczek.

Zgłoszono 25 sierpnia 1930 r.

Udzielono 24 czerwca 1933 r.

Pierwszeństwo: 31 sierpnia 1929 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi zatrząsek do drzwiczek, posiadający prostą, trwałą i niekosztowną budowę.

Zatrząsek ten przeznaczony jest głównie do drzwiczek pojazdów samochodowych i umożliwia zastosowanie w drzwiczkach słupków o bardzo nieznacznej grubości, w celu powiększenia pola widzenia z wnętrza pojazdu.

Zatrząsek według wynalazku nadaje się w szczególności do drzwiczek karoseryj samochodowych, wyrabianych z blachy i składających się z płyt wewnętrznej i zewnętrznej z umieszczonymi między nimi słupkami, przyczem rowki na szybę mogą być umieszczone na wewnętrznych powierzchniach słupków, dzięki czemu prze-

krój poprzeczny tych słupków może być znacznie zmniejszony.

W zatrząsku według wynalazku niniejszego klamkę zewnętrzną drzwiczek można umieścić tuż przy szybie, a klamkę wewnętrzną w miejscu, znacznie oddalonym od słupka drzwiczek, przyczem zatrząskowi można nadać taką budowę, aby szyba mogła być przesuwana, nie stykając się z żadną z części składowych zatrząsku; zatrząsek posiada zatem bardziej zwartą budowę i nie wymaga powiększenia poprzecznego przekroju słupka drzwi.

W zatrząsku według niniejszego wynalazku, przystosowanym do drzwiczek z płyt blaszanych, zapadka jest wykonana z taśmy metalowej, wygiętej kilkakrotnie ką-

towo tak, że obejmuje ona krawędź szyby w drzwiczkach, przyczem końce tej taśmy tworzą płyty, uruchomiane zapomocą przyległej klamki.

Zatrask, stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku, zawiera ponadto mechanizm do ryglowania zewnętrznej klamki drzwi. Zatrask jest połączony z wewnętrzną klamką, umieszczoną bądź w pobliżu środka drzwi, bądź też w innym dowolnym miejscu drzwiczek.

Przykład wykonania zatrasku według wynalazku jest uwidoczniiony na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z przodu zatrasku do drzwiczek, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii 2—2 na fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii 3—3 na fig. 1, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii 4—4 na fig. 1, fig. 5 — część wewnętrznej płyty drzwiczek z odjętym liczkiem, fig. 6 — przekrój wzdłuż linii 6—6 na fig. 2, fig. 7 — przekrój wewnętrznej płyty drzwiczek w miejscu osadzenia wewnętrznej klamki.

Zewnętrzna płyta 10 drzwiczek i wewnętrzna płyta 11 tych drzwiczek są ze sobą połączone na wolnej krawędzi drzwi zapomocą słupka 12, którego część środkowa jest wtłoczona w celu umożliwienia umieszczenia liczka 13, przymocowanego do słupka np. zapomocą nitów 14. To liczko zamka jest zaopatrzone w wykrój na zapadkę 15, wykonaną z taśmy metalowej, której środkowa część jest wygięta pod kątem, tworząc pochwę lub wgłębienie. Zewnętrzny koniec zapadki 15 jest wygięty, tworząc płat 16, natomiast wewnętrzny koniec tej zapadki jest wygięty w kształcie występow 17, zaopatrzonych w umieszczone osiowo otwory na sworzeń 18. Sworzeń ten jest umocowany w płatach 19, stanowiących całość z liczkiem 13. Płaty 19 mogą być również wykonane z materiału, wyciętego z liczka 13, w celu utworzenia wycięcia na zapadkę 15.

Na zewnętrznej krawędzi liczka 13 jest utworzony języczek 20, stanowiący całość

z liczkiem, biegnący prostopadłe do jego krawędzi i umieszczony zasadniczo na jednym poziomie z zapadką 15. Ten języczek 20 stanowi jedno z łożysk, w których umieszczony jest orzeszek 21, uruchomiany zapomocą zewnętrznej klamki drzwiczek i służący do odciągania zewnętrznego końca zapadki 15. Orzeszek 21 jest zaopatrzony w skierowane ku górze ramię 22, współdziałające z końcem 16 zapadki 15, tak że obrót orzeszka 21 przechyla ramię 22 i powoduje cofnięcie zapadki 15 do zamka zatraskowego. Drugie łożysko 23 orzeszka 21 jest przymocowane do liczka 13 zapomocą wygiętej stopki 24. Łožysko 23 jest podwójnie zagięte; jego przedłużenie stanowi ogniwo 25 do ryglowania klamki drzwiczek. To ogniwo ryglujące jest zaopatrzone w kwadratowy otwór 26.

Jeden koniec sprężyny 27, otaczającej kilku zwojami orzeszek 21, służy do współdziałania z powierzchnią liczka 13, przeciwnie zaś koniec tej sprężyny opiera się na ramieniu 22 orzeszka 21 (fig. 3), wskutek czego sprężyna 27 stara się cofać orzeszek 21 do zwykłego jego położenia. Orzeszek 21 jest zaopatrzony w kwadratowy otwór, w który wchodzi kwadratowy trzpień 28 wewnętrznej klamki zatrasku. Trzpień 28 posiada na wewnętrznym końcu pierścieniową szyjkę 29, która pozwala na obracanie go i nastawianie w odpowiednie położenie, przyczem kwadratowy koniec tego trzpienia może być wsuwany do kwadratowego otworu 26 w ogniwie ryglującym 25 tylko wtedy, gdy orzeszek 21 znajduje się w normalnym położeniu wyjściowym. W zwykłym położeniu zewnętrznej klamki, w którym zapadka zajmuje normalne wysunięte położenie, należy trzpień obrócić w przybliżeniu o 45° w celu umożliwienia wsunięcia go do otworu 26. Nie można zatem wyciągnąć zewnętrznej klamki drzwiczek z ogniwa ryglującego 25, jeżeli zapadka znajduje się w normalnym położeniu.

Zewnętrzna płyta 10 drzwiczek jest

zaopatrzona w otwór na trzpień 28. Na zewnętrznej stronie płyty 10 umieszczona jest dokoła trzpienia 28 płytka 31, stanowiąca całość z zewnętrzną kłamką 34 drzwiczek.

Okucie 35 jest osadzone na kłamce 34 obrotowo, lecz bez możliwości przesuwania się. Okucie to jest przymocowane zapomocą śrub 36 do zewnętrznej płyty 10 drzwiczek, przyczem wspomniane okucie służy do przymocowania do drzwiczek kłamki 34 wraz z mechanizmem ryglującym.

Płytką 31 jest osadzona obrotowo w okuciu 35 kłamki zapomocą krążka 66 i sprężyny 67. Płytką tą nie może jednak w tem okuciu przesuwac się. Taka konstrukcja pozwala na wstawianie lub wyjmowanie kłamki wraz z mechanizmem ryglującym, obracając ją o 45°, przyczem do przymocowania służą, jak wspomniano uprzednio, śruby 36.

Kilka zwojów sprężyny 37 otacza sworzeń 18, przyczem jeden jej koniec opiera się na występie 38 zapadki 15, podczas gdy przeciwny koniec tej sprężyny naciska na wytłoczenie 39 wewnętrznej płyty 11 drzwiczek. Sprężyna 37 utrzymuje zapadkę 15 w położeniu zwykłym, to jest wysunięciem nazewnątrz. Należy przytem zaznaczyć, że zapadka 15 może cofac się przy zatraskiwaniu drzwiczek, nie powodując zmiany w położeniu zewnętrznej kłamki, ponieważ koniec 16 zapadki 15 poprostu cofa się z ramienia 22 orzeszka, a zapadka powraca do normalnego położenia wskutek działania sprężyny 37. Zapadka 15 posiada poniżej występu 38 kciuk 40, stanowiący z nim nierozdzielna całość.

Wewnętrzna płyta 11 drzwiczek jest zaopatrzona w żłobek 41, pokryty kłamrą 42 w celu utworzenia łożyska wałka 43, przechodzącego wzdłuż zewnętrznej strony wewnętrznej płyty drzwiczek i przeznaczonego do uruchomienia zamka od wewnątrz pojazdu. Koniec wałka 43, przylegający do kciuka 40, jest wygięty nakształt korby 44,

wskutek czego w razie obracania wałka 43 korba 44 naciska na kciuk 40, co powoduje cofnięcie zapadki 15 do wnętrza zamka zatraskowego. Drugi koniec wałka 43 jest zaopatrzony w ramię 45, stanowiące najkorzystniej nierozdzielna z nim całość i przechodzące przez żłobek w przylegającej kłamrze 42, dzięki czemu można na tym końcu umocować kłamkę 46. Naciśnięcie kłamki 46, znajdującej się z zewnątrz płyty 11, powoduje obrót wałka 43 i cofnięcie zapadki 15. Należy zaznaczyć, że wałkowi 43 można nadać długość dowolną, wskutek czego kłamka 46 może być umieszczona w dowolnem miejscu na wewnętrznej stronie drzwiczek pojazdu. Z wałkiem 43 współdziała sprężyna 47, cofająca go w położenie normalne, gdy ramię 45 dotyka stanowiącego całość z kłamrą 42 oporka 72, co zapobiega zacinaniu się wałka.

W zwykłej karoserji samochodowej mechanizm ryglujący, uruchomiany zapomocą klucza, jest zazwyczaj połączony z zewnętrzną kłamką drzwi. Zamki zatraskowe do drzwiczek są zaopatrywane oprócz tego w pomocniczy mechanizm ryglujący, który może być uruchomiany od wewnątrz łącznie z zapadką, wskutek czego zamek nie może być otworzony od wewnątrz przez osoby niepowołane.

Takie właśnie urządzenie zostało zastosowane w zatrasku według niniejszego wynalazku. Zawiera ono parę płytek 48, przynitowanych do wewnętrznej płyty 11 drzwiczek, tworząc ślizgowe łożysko płytki 49, zaopatrzonej w przymocowaną do niej rączkę 50, przechodzącą przez otwory 51 w płytkach 48 i w płycie 11 drzwiczek. Umożliwia to przesuwanie rączki 50 wprzód lub wtył w celu cofania lub posuwania naprzód płytki 49. Na liczku 13 osadzona jest druga płytka 52, przesuwana wprzód lub wtył w żłobku 53 tego liczka. Płytką 52 jest wpobliżu końca podwójnie zagięta, tworząc zderzak 68, o który uderza występ 55 orzeszka 21, gdy płytka jest wy-

sunięta. Gdy zatem płytką 52 jest wysunięta, wówczas zderzak 68 leży między występem 55 i liczkiem 13, wskutek czego obracanie orzeszka 21 jest uniemożliwione. W tem wysuniętem położeniu płytki 52, zewnętrzna klamka drzwiczek nie może być zatem użyta do cofania zapadki 15. Do wewnętrznej strony liczka 13 jest odpowiednio przymocowany zatrzym 54, który przytrzymuje płytkę 52 i pozwala na jej przesuwanie w żłobku 53. Ruch płytki 49 równoległy do powierzchni płyty 11 drzwiczek powoduje przesuwanie płytki 52 po powierzchni liczka 13, wskutek naciskania górnego końca płytki 49 końcem 56 płytki 52 (fig. 4).

Jeden koniec sprężyny zwojowej 69 opiera się na czopie 70, umieszczonym w wycięciu (fig. 4) i występującym z liczka 13, natomiast drugi jej koniec opiera się normalnie o zderzak 68 płytki 52, wskutek czego ta płytka znajduje się w położeniu cofniętem. Płytką 52 jest zaopatrzona w wytłoczenie 71, które współdziała z ukośnym końcem płytki 49, przeciwdziałając naciskowi sprężyny 69, gdy płytki 49 i 52 są wysunięte. Przesuw zderzaka 68 jest regulowany ręcznie zapomocą rączki 50. Sprężyna 69 zapobiega zacinananiu się płytek w ich położeniu cofniętem, utrzymuje przytem płytkę 49 zapomocą wytłoczenia 71 w położeniu wysuniętem.

Żłobek 57 na szybę, stykający się ze słupkiem 12 drzwiczek (fig. 2), jest wypełniony filcem 58, posiadającym rowek, w którym może ślizgać się szyba 59 (fig. 4).

Zapadka 15 współdziała z wygiętą płytą zderzakową 62, którą można przesuwać do pożądanego położenia w żłobku 63, two-

rzącym część słupka 64. W celu odpowiedniego ustawienia wygiętej płyty zderzakowej 62, należy zwolnić śrubę 65, umożliwiając w ten sposób ślizganie się tej płyty po ząbkach żłobka 63, wskutek czego można ją nastawić w położenie, w którym drzwi zamykają się bez zacinalania. Zaciśnięcie śruby 65 zamocowuje wygiętą płytę zderzakową 62 wskutek przyciśnięcia ząbkowanej powierzchni płyty do również ząbkowanej powierzchni żłobka 63.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zatrząsk do drzwiczek, zwłaszcza samochodów, uruchomiany niezależnie od wewnątrz i z zewnątrz, znamieny tem, że posiada płytkę (52), zaopatrzoną w zderzak (68), oraz drugą płytkę (49), która współdziała z płytką pierwszą (52) i służy do jej uruchomiania, w celu ustawiania zderzaka (68) naprzeciw występu (55) orzeszka, połączonego z zewnętrzną klamką (34), przyczem w tem położeniu klamka ta jest zaryglowana.

2. Zatrząsk według zastrz. 1, znamieny tem, że płytka (49) posiada zagięty koniec, służący do naciskania na wygięty koniec (56) drugiej płytki (52), w celu przesuwania tej płytki.

3. Zatrząsk według zastrz. 1 lub 2, znamieny tem, że posiada sprężynę (69), która naciska na płytkę (52) w celu cofania jej w położenie nieczynne.

Ford Motor Company Limited.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

